

Sygn. akt VIII U 2407/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy A. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 14 października 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt. VIII U 2407/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na ustawę z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu A. P. prawa do wcześniejszej emerytury z powodu nie osiągnięcia wieku emerytalnego, nie udokumentowania na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie udokumentowania 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony zarzucił, iż jest ona nieprawidłowa i domagał się przyznania prawa do spornego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu wskazał, iż odwołujący wymagany wiek 60 lat życia ukończy dopiero z dniem 12 czerwca 2020r. nadto na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił jedynie 23 lata, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym jedynie 7 miesięcy pracy w warunkach szczególnych.

W piśmie z dnia 16 stycznia 2015r. odwołujący stanął na stanowisku, iż posiada wymagany okres 15 lat pracy szczególnych warunkach, gdyż do pracy takiej należy zaliczyć okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 23 października 1979r. do 5 kwietnia 1982r., okres zatrudnienia od 3 maja 1982r. do 31 stycznia 1984r. oraz od 2 lutego 1984r. do 31 maja 1996r. A. P. wskazał, że w tych okresach wykonywał odpowiednio pracę kierowcy samochodu ciężarowego i kierowcy ciągnika U. C-360 oraz mechanika zatrudnionego w kanałach.

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015r. ubezpieczony zgodził się, iż nie ma ukończonych 60 lat życia, jednak wniósł o przesądzenie, że zakwestionowane przez organ rentowy okresy zatrudnienia są zatrudnieniem wykonywanym w szczególnych warunkach. Nadto ubezpieczony twierdził, iż na dzień 1 stycznia 1999r. posiada wymaganą ilość okresów składkowych i nieskładkowych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach poczynił następujące ustalenia:

Ubezpieczony A. P., urodził się w dniu (...)

W dniu 22 września 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Na podstawie złożonych przez niego dokumentów Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 1999r. 23 lata, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 7 miesięcy pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

W dniu 14 października 2014r. organ rentowy wydał decyzję odmowną.

Powyższą decyzję zaskarżył ubezpieczony.

Ustalono, że ubezpieczony na dzień złożenia wniosku ani na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie ukończył 60 lat.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzona w sprawie dokumentacja nie budziła wątpliwości Sądu i stanowiła wystarczającą podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych. Natomiast kwestie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz wieku odwołującego nie były sporne.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków: W. B., W. Z., P. K., I. P., J. D. (1) i J. D. (2), gdyż świadkowie ci mieli być przesłuchani na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych, co w okolicznościach niniejszej sprawy nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym

co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Sąd podkreśla, że wszystkie przesłanki uprawniające do nabycia prawa do emerytury muszą wystąpić łącznie, a brak spełnienia choćby jednej z nich skutkuje oddaleniem odwołania.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 7 miesięcy takiej pracy. Nadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony (na dzień 1 stycznia 1999r.) posiada jedynie 23 lata, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, wobec wymaganych 25 lat takich okresów.

Nie było kwestią sporną, że ubezpieczony urodzony w dniu (...) na dzień złożenia wniosku, wydania zaskarżonej decyzji ani na dzień wyrokowania nie ukończył 60 lat.

Mając powyższe na względzie należało uznać, że ubezpieczony A. P. nie spełnia warunków do przyznania mu emerytury w obniżonym wieku emerytalnym ze względu na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, gdyż nie osiągnął wieku wymaganego do przyznania tego świadczenia.

Dodatkowo ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony nie posiada także na dzień 1 stycznia 1999r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Trzeba podkreślić, że Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie zajmował się analizą spełnienia przez odwołującego kolejnej z przesłanek – na brak spełnienia których powoływał się organ rentowy – tj. posiadania przez niego wymaganego 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Przesłanka ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, bowiem wszystkie warunki pozwalające na przyznanie emerytury wcześniejszej muszą wystąpić kumulatywnie, tak więc w sytuacji nie spełnienia jednej z nich tj. braku wymaganego wieku 60 lat, przyznanie prawa do spornego świadczenia jest niedopuszczalne, nawet gdyby ubezpieczony udowodnił spełnienie pozostałych przesłanek.

Nie jest także dopuszczalne – jak tego żądał ubezpieczony – ustalanie w toku niniejszego postępowania, że zakwestionowane przez ZUS okresy zatrudnienia są okresami pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, w celu przesądzenia tej kwestii na przyszłość.

Istotą postępowania toczącego się z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jest badanie prawidłowości zaskarżonej decyzji.

W przedmiotowej sprawie przedmiot badania Sądu stanowiło prawo ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, które mogło powstać wyłącznie w chwili spełnienia przez niego wszystkich wymaganych do jego nabycia przesłanek. Badanie drugiej z przesłanek tj. posiadania przez odwołującego 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych, byłoby bezprzedmiotowe, ponieważ bez względu na jego rezultat, niniejsze postępowanie, ze względu na brak wymaganego wieku emerytalnego i tak musiałoby zakończyć się uznaniem prawidłowości decyzji ZUS a w konsekwencji oddaleniem odwołania.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że w postępowaniu odrębnym w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury lub renty, niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) przez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010r. III UK 108/10 LEX nr 688682, por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2005r., I UK 160/04, OSNP 2005/16/255, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 października 2005r., III AUa 1852/04, OSA 2007/3/5).

Wobec powyższego, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Teresa Kalinka